

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, 22. februar 2010
Sagsnr.: 82
Dok.nr.: 58085

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 11.02.2010 stillet følgende spørgsmål nr. 38, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet i forbindelse med udvalgets behandling af lovforslag L 39 (forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme):

Spørgsmål 38:

”Vil ministeren redegøre for, hvor grænsen for stordriftsfordelene i landbrugsproduktionen går - opgjort på areal, antal dyreenheder og omsætning?”

Svar:

Som det også fremgik af de mundtlige besvarelser ved høringen om L 39 på Christiansborg onsdag den 10. februar 2010, er grænsen for stordriftsfordelen afhængig af en lang række konkrete faktorer, herunder bl.a. de til enhver tid værende teknologiske muligheder, de konkrete omkostninger ved en eventuel kapacitetsudvidelse, finansieringsomkostninger generelt og kvaliteten af den til enhver tid værende driftsledelse.

Det er derfor ikke muligt at fastslå en konkret grænse for stordriftsfordelene for de enkelte produktionsgrene. Det må dog antages, at den strukturudvikling, dansk landbrug har gennemgået siden mekaniseringen for alvor satte ind i løbet af 1950'erne, er udtryk for den generelle udvikling i stordriftsfordelene i denne periode.

Der foreligger ingen tegn på, at de tekniske muligheder for at høste yderligere stordriftsfordele er udtømt, jf. også situationen i en lang række af de lande, som dansk landbrug er i umiddelbar konkurrence med, både inden for og uden for EU.

Lovforslaget skal derfor ses som et initiativ, der skal sikre, at vores nationale lovgivning ikke bliver en konkurrencemæssig hindring for det danske landbrugserhverv med de

skadevirkninger, dette ville kunne have for erhvervets konkurrenceevne og dermed for beskæftigelsen og indtjeningen i hele fødevarerektoren.

Eva Kjer Hansen

/Søren Sørensen